

LIETUVOS RESPUBLIKOS
MAISTO ĮSTATYMO NR. VIII-1608 1, 2, 3, 4, 5, 7, 9, 10, 11 STRAIPSNIŲ, PRIEDO
PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO KETVIRTUOJU¹ SKIRSNIU
ĮSTATYMAS

2014 m. gruodžio 18 d. Nr. XII-1491
Vilnius

1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 1 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Šis įstatymas nustato pateikiamo į rinką maisto ir jo tvarkymo reikalavimus, valstybės institucijų ir visuomeninių vartotojų teisių gynimo organizacijų kompetenciją užtikrinant maisto saugą, taip pat reglamentuoja maisto tvarkymo subjektų ir su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintojų ir tiekėjų pareigas ir atsakomybę. Šio įstatymo nuostatos suderintos su Įstatymo priede nurodytais Europos Sąjungos teisės aktais.“

2. Pakeisti 1 straipsnio 2 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) į rinką būtų teikiamas maistas, su maistu besiliečiantys gaminiai ir medžiagos, atitinkantys šio įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytus saugos reikalavimus;“.

2 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 2 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. **Maistas** – kaip apibrėžta 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (toliau – Reglamentas (EB) Nr. 178/2002), 2 straipsnyje.“

2. Pakeisti 2 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. **Su maistu besiliečiantys gaminiai ir medžiagos** – su maistu skirti liestis gaminiai ir medžiagos, kuriems taikomas 2004 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1935/2004 dėl žaliavų ir gaminių, skirtų liestis su maistu, ir panaikinantis direktyvas 80/590/EEB ir 89/109/EEB (OL 2004 L 338, p. 4), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 596/2009 (OL 2009 L 188, p. 14) (toliau – Reglamentas (EB) Nr. 1935/2004).“

3. Pakeisti 2 straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:

„8. **Maisto tvarkymo subjektas** – ši sąvoka atitinka sąvoką „maisto verslo operatorius“ ir vartojama ta pačia reikšme, kaip ši apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 178/2002.“

4. Pakeisti 2 straipsnio 9 dalį ir ją išdėstyti taip:

„9. **Su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintojas** – fizinis ar juridinis asmuo, Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka įregistravęs veiklą, gaminantis su maistu besiliečiančius gaminius ir medžiagas, kuriems taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1935/2004.“

5. Pakeisti 2 straipsnio 10 dalį ir ją išdėstyti taip:

„10. **Su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų tiekėjas** – fizinis ar juridinis asmuo, Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka įregistravęs veiklą, pateikiantis į rinką su maistu besiliečiančius gaminius ir medžiagas, kuriems taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1935/2004.“

6. Pakeisti 2 straipsnio 12 dalį ir ją išdėstyti taip:

„12. **Galutinis vartotojas** (toliau – **vartotojas**) – kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 178/2002 3 straipsnio 18 dalyje.“

7. Pakeisti 2 straipsnio 14 dalį ir ją išdėstyti taip:

„14. **Specialios mitybos maistas** – maistas, kuris dėl savo ypatingos sudėties ar tvarkymo skiriasi nuo įprastinio maisto, skiriamas dėl ypatingos fizinės ar fiziologinės būklės kylantiems mitybos poreikiams tenkinti ir atitinka deklaruojamą specialią paskirtį. Jis ženklinamas ir pateikiamas į rinką tokiu būdu, iš kurio matyti, kokiai vartotojų grupei jis skirtas.“

8. Pakeisti 2 straipsnio 17 dalį ir ją išdėstyti taip:

„17. **Pateikimas į rinką** – kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 178/2002 3 straipsnio 8 dalyje.“

9. Pakeisti 2 straipsnio 18 dalį ir ją išdėstyti taip:

„18. **Pirminė gamyba** – kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 178/2002 3 straipsnio 17 dalyje.“

10. Papildyti 2 straipsnį 21 dalimi:

„21. **Susigražinimas** – priemonės, kurias taikant siekiama užtikrinti, kad būtų susigražintas nesaugus maistas ar su maistu besiliečiantis gaminys ar medžiaga, kurį maisto tvarkymo subjektas ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintojas ir (ar) tiekėjas pateikė vartotojui arba kurį vartotojas jau gali vartoti ar naudoti.“

11. Papildyti 2 straipsnį 22 dalimi:

„22. **Pašalinimas iš rinkos** – taikomos priemonės, kuriomis maisto tvarkymo subjektas ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintojas ir (ar) tiekėjas išima iš rinkos pateiktą (pateiktus) nesaugų (nesaugius) ir nekontroliuojamą (nekontroliuojamus) maistą ar su maistu besiliečiančius gaminius ir medžiagas, išskyrus maistą ar su maistu besiliečiantį (besiliečiančius) gaminį (gaminčius) ar medžiagą (medžiagas), kurį (kuriuos) jau turi vartotojai.“

3 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 3 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Šis įstatymas taikomas juridiniams ir fiziniams asmenims, tvarkantiems ir (ar) pateikiantiems į rinką maistą, su maistu besiliečiančius gaminius ir medžiagas, taip pat valstybės institucijoms, prižiūrinčioms ir kontroliuojančioms maisto, su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų, saugą, kokybę ir tvarkymą. Šio įstatymo nuostatos negali riboti maisto, su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų, pateikimo į rinką, jeigu tas maistas, su maistu besiliečiantys gaminiai ir medžiagos yra legaliai pagaminti ir pateikiami į rinką vienoje iš Europos Sąjungos valstybių narių arba Europos ekonominės erdvės valstybių ir atitinka jų lygiaverčius saugos, kokybės ir tvarkymo reikalavimus.“

4 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 4 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Į rinką turi būti teikiamas šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytus saugos, kokybės ir tvarkymo reikalavimus atitinkantis maistas, su maistu besiliečiantys gaminiai ir medžiagos. Ar maistas yra saugus, nustatoma vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 178/2002 14 straipsnyje įtvirtintais kriterijais. Ar su maistu besiliečiantys gaminiai ir medžiagos yra saugūs, nustatoma vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 1935/2004 3 straipsnio 1 dalyje įtvirtintais kriterijais.“

2. Pakeisti 4 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Maistas ir su maistu besiliečiantys gaminiai ir medžiagos turi atitikti šiuos pagrindinius reikalavimus:

1) maistas turi būti tokios sudėties ir kokybės, kad būtų tinkamas žmonėms vartoti, neužterštas cheminiais, fiziniais, mikrobiniiais ir kitokiais teršalais daugiau, negu leidžia teisės aktai, turi atitikti privalomuosius saugos ir kokybės reikalavimus;

2) į maistą gali būti dedami tik teisės aktų leidžiami maisto priedai ir maistinės medžiagos, atitinkantys nustatytus kiekio, grynumo, vartojimo sąlygų ir kitus reikalavimus;

3) įgaliota valstybės valdymo institucija tam tikrai maisto grupei gali nustatyti konkrečios sudėties ar kokybės reikalavimus, neprieštaraujančius tarptautinėms nuostatoms, jei tai reikalinga visuomenės sveikatos ar mitybos požiūriu;

4) maistui pakuoti ir kitaip su juo liestis leidžiama naudoti tik tam tikslui skirtas, nekenkiančias žmonių sveikatai, teisės aktų nustatytus reikalavimus atitinkančias medžiagas ir gaminius;

5) maistas ir su maistu besiliečiantys gaminiai ir medžiagos turi atitikti teisės aktų nustatytus ženklavimo reikalavimus.“

5 straipsnis. 5 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 5 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„5 straipsnis. Vartotojų informavimo reikalavimai

1. Vartotojams turi būti teikiama teisinga informacija apie maistą. Draudžiama:

1) klaidinti vartotoją apibūdinant maistą, nurodant jo rūšį, tapatumą, savybes, sudėtį, kiekį, tinkamumo vartoti terminą, kilmę, tvarkymo ir vartojimo būdą ir laikymo sąlygas;

2) nurodyti ar užsiminti apie tas maisto savybes, kurių jis neturi, taip pat apie gydomąsias ar nuo ligų saugančias savybes;

3) nurodyti, kad koks nors maistas turi ypatingų savybių, jeigu iš tikrųjų tokiomis savybėmis pasižymi visi panašūs gaminiai;

4) kitaip klaidinti vartotojus.

2. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos ir kitų kompetentingų institucijų, maisto tvarkymo subjektų ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintojų ar tiekėjų turima informacija apie maisto ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų keliamą riziką vartotojų sveikatai ir saugai turi būti skelbiama visuomenei.

3. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba ir kitos kompetentingos institucijos, atsižvelgusios į riziką ir į galimas priežastis, dėl kurių maistas, su maistu besiliečiantys gaminiai ir medžiagos gali kelti pavojų žmonių sveikatai, nepažeisdamos Europos Sąjungos ir nacionalinių teisės aktų reikalavimų, imasi būtinų priemonių, kad vartotojai būtų informuoti apie maisto produktus, su maistu besiliečiančius gaminius ir medžiagas, jų rūšį, keliamą pavojų ir priemones, kurių imamasi arba ketinama imtis norint šią riziką sustabdyti, sumažinti arba jos išvengti.“

6 straipsnis. 7 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 7 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„7 straipsnis. Maisto tvarkymo subjektų ir su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintojų ar tiekėjų pareigos ir atsakomybė

1. Maisto tvarkymo subjektai ir su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintojai ar tiekėjai privalo pateikti į rinką saugų maistą ir su maistu besiliečiančius gaminius ir medžiagas.

2. Maisto tvarkymo subjektai ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintojai ar tiekėjai, sužinoję, kad maistas ar su maistu besiliečiantys gaminiai ir medžiagos gali būti nesaugūs, privalo nedelsdami nutraukti jų pateikimą į rinką, informuoti vartotojus, Valstybinę maisto ir veterinarijos tarnybą ir imtis kitų tinkamų veiksmų rizikai vartotojų sveikatai pašalinti.

3. Maisto tvarkymo subjektai ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintojai ar tiekėjai privalo laikytis šio įstatymo ir kitų teisės aktų reikalavimų, vykdyti Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nurodymus ir reikalavimus.

4. Maisto tvarkymo subjektai ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintojai ar tiekėjai privalo vykdyti kitas pareigas, nustatytas šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose, reglamentuojančiuose maisto, su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų kokybę ir saugą, taip pat privalomos informacijos apie juos teikimą.

5. Maisto tvarkymo subjektai ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintojai ar tiekėjai, pažeidę šio įstatymo ir kitų teisės aktų reikalavimus, atsako šio ir kitų įstatymų nustatyta tvarka.

6. Maisto tvarkymo subjektai ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintojai ar tiekėjai Lietuvos Respublikos civilinio kodekso nustatyta tvarka atlygina dėl netinkamos maisto ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų saugos ar kokybės atsiradusią žalą vartotojams.“

7 straipsnis. 9 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 9 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Valdymo institucijos, atlikdamos šio įstatymo ir kitų Lietuvos Respublikos teisės aktų joms pavestų sričių valstybės valdymo funkcijas, siekdamos užtikrinti, kad į rinką būtų pateikiamas saugos reikalavimus atitinkantis maistas, įgyvendina Europos Sąjungos, Jungtinių Tautų Maisto ir žemės ūkio organizacijos, Pasaulio prekybos organizacijos, Maisto kodekso (*Codex Alimentarius*) komisijos dokumentų ir kitų tarptautinių teisės aktų reikalavimus.“

2. Pakeisti 9 straipsnio 2 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) nustato šiuos moksliai pagrįstus, rizikos žmogaus sveikatai įvertinimu paremtus privalomuosius reikalavimus: didžiausių leistinių teršalų koncentracijų maiste, maisto priedų ir maisto medžiagų saugos, specialios mitybos, apšvitinto, genetiškai ar kitaip pakeisto, naujai

sukurto ar neįprastai ruošto maisto saugos, su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų saugos, maisto higienos, bendrų rizikos veiksnių analizės ir valdymo sistemos maisto tvarkymo vietose diegimo, maistą tvarkančių asmenų sveikatos ir jų sveikatos tikrinimo bei šių asmenų privalomųjų higienos žinių;“.

3. Pakeisti 9 straipsnio 3 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) rengia ir tvirtina maisto kokybės gerinimo, sveiko, ekologiško maisto gamybos ir pateikimo į rinką programas, nustato maisto sudėties ir kokybės, žaliavų kokybės vertinimo, maistui skirtų augalų auginimo, pateikimo į rinką bei augalų apsaugos priemonių naudojimo ir kontrolės privalomuosius reikalavimus;“.

4. Pakeisti 9 straipsnio 5 dalies 8 punktą ir jį išdėstyti taip:

„8) nustato tvarką ir pripažįsta į Lietuvos Respublikos rinką pateikiamą natūralų mineralinį vandenį ir išduoda natūralaus mineralinio vandens pripažinimo Lietuvos Respublikoje pažymėjimą. Už natūralaus mineralinio vandens pripažinimo Lietuvos Respublikoje pažymėjimų ir jų dublikatų išdavimą bei šių pažymėjimų tikslinimą imama valstybės rinkliava;“.

5. Pakeisti 9 straipsnio 5 dalies 10 punktą ir jį išdėstyti taip:

„10) vykdo Europos Sąjungos ir nacionalinių teisės aktų nustatytą su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamybos, perdirbimo, pateikimo į rinką ir importo reikalavimų valstybinę kontrolę;“.

6. Papildyti 9 straipsnio 5 dalį nauju 11 punktu:

„11) derina vaikų ugdymo įstaigų, vaikų socialinės globos įstaigų ir vaikų poilsio stovyklų valgiaraščius;“.

7. Buvusį 9 straipsnio 5 dalies 11 punktą laikyti 12 punktu.

8 straipsnis. 10 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 10 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Siekdama bendradarbiauti su Europos Komisija ir teikti jai reikalingą paramą, konsultuoti suinteresuotas Lietuvos Respublikos institucijas teikiant moksliskai rizikos vertinimu pagrįstas išvadas su mityba, maisto sauga, kokybe ir vartotojų apsauga susijusiais klausimais, Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba steigia tarpžinybinius mokslo komitetus.“

9 straipsnis. 11 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 11 straipsnio 5 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) tikrinti maistą, jo ženklumą, su maistu besiliečiančius gaminius ir medžiagas, maistui tvarkyti, patalpoms ir įrenginiams valyti ir taisyti naudojamas priemones, medžiagas ir įrenginius;“.

2. Pakeisti 11 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Nustačiusi šio įstatymo ar kitų teisės aktų pažeidimus, susijusius su maisto ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų sauga, Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba jos nustatyta tvarka turi teisę pagal kompetenciją taikyti vieną ar kelias iš šių pateikimo į rinką ribojimo priemonių:

- 1) uždrausti pateikti į rinką nesaugų (nesaugius) maistą ar su maistu besiliečiantį (besiliečiančius) gaminį (gaminius) ir medžiagą (medžiagas);
- 2) sustabdyti nesaugaus (nesaugių) maisto ar su maistu besiliečiančio (besiliečiančių) gaminio (gaminių) ir medžiagos (medžiagų) pateikimą į rinką;
- 3) įpareigoti maisto tvarkymo subjektą ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintoją ar tiekėją susigražinti nesaugų (nesaugius) maistą ar su maistu besiliečiantį (besiliečiančius) gaminį (gaminius) ar medžiagą (medžiagas) iš vartotojų;
- 4) įpareigoti maisto tvarkymo subjektą ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintoją ar tiekėją pašalinti nesaugų (nesaugius) maistą ar su maistu besiliečiantį (besiliečiančius) gaminį (gaminius) ir medžiagą (medžiagas) iš rinkos;
- 5) įpareigoti maisto tvarkymo subjektą ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintoją ar tiekėją sunaikinti nesaugų (nesaugius) maistą ar su maistu besiliečiantį (besiliečiančius) gaminį (gaminius) ir medžiagą (medžiagas);
- 6) maisto tvarkymo subjektą įpareigoti pašalinti teisės aktų reikalavimų pažeidimus ir maistą padaryti saugų (perdirbti, nukenksminti ir kt.);
- 7) įpareigoti maisto tvarkymo subjektą ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintoją ar tiekėją panaudoti maistą ar su maistu besiliečiantį (besiliečiančius) gaminį (gaminius) ir medžiagą (medžiagas) kitais, ne pirminės paskirties tikslais;
- 8) kitas įstatymų ar kitų teisės aktų nustatytas priemones.“

3. Pakeisti 11 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Nustačiusi šio įstatymo ar kitų teisės aktų pažeidimus, Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba jos nustatyta tvarka taip pat turi teisę pagal kompetenciją taikyti 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių, nustatytas administracinio poveikio priemones:

- 1) laikiną maisto tvarkymo subjekto ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintojo ar tiekėjo veiklos sustabdymą;
- 2) maisto tvarkymo subjekto ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintojo ar tiekėjo veiklos uždraudimą;

- 3) maisto ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų pateikimo į rinką sustabdymą;
 - 4) maisto ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų pateikimo į rinką uždraudimą.“
4. Pakeisti 11 straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:

„8. Maisto tvarkymo subjektai ir su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintojai ar tiekėjai turi teisę apskųsti Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos veiksmus Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – Administracinių bylų teisenos įstatymas) nustatyta tvarka.“

5. Pakeisti 11 straipsnio 9 dalį ir ją išdėstyti taip:

„9. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba privalo užtikrinti iš maisto tvarkymo subjektų ir su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintojų ir tiekėjų gautos informacijos, kuri sudaro komercinę paslaptį, konfidencialumą, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus, ir vykdyti kitas įstatymų bei kitų teisės aktų nustatytas pareigas. Komercinė paslaptimi negali būti laikomi šie duomenys apie maistą ar su maistu besiliečiančius gaminius ir medžiagas:

- 1) maisto ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų pavadinimas ir identifikavimo duomenys;
- 2) maisto ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų tyrimo metodai;
- 3) maisto ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų poveikio vartotojų sveikatai atliktų tyrimų rezultatai;
- 4) maisto ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų saugaus sunaikinimo metodai;
- 5) potencialiai nesaugaus maisto ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų sudedamosios dalys;
- 6) galimi maisto pakeitimo į saugų būdai ir priemonės.“

10 straipsnis. Įstatymo papildymas ketvirtuoju¹ skirsniu

Papildyti Įstatymą ketvirtuoju¹ skirsniu:

„KETVIRTASIS¹ SKIRSNIS

ATSAKOMYBĖS UŽ ŠIO ĮSTATYMO NUOSTATŲ DĖL MAISTO AR SU MAISTU BESILIEČIANČIŲ GAMINIŲ IR MEDŽIAGŲ SAUGOS PAŽEIDIMŲ TAIKYMO TVARKA

12¹ straipsnis. Maisto ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų pateikimo į rinką ribojimo priemonių taikymo pagrindai

1. Maisto ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų pateikimo į rinką ribojimo priemonės (toliau – rinkos ribojimo priemonės) Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba gali

pagal kompetenciją taikyti, jeigu maistas ar su maistu besiliečiantys gaminiai ir medžiagos pateikiami į rinką pažeidžiant šio įstatymo 7 straipsnio 1, 2 ir (ar) 3 dalies reikalavimus.

2. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba pagal kompetenciją gali taikyti rinkos ribojimo priemones, jeigu yra pagrindas manyti, kad maistas ar su maistu besiliečiantys gaminiai ir medžiagos gali būti nesaugūs vartotojų sveikatai ar gyvybei.

12² straipsnis. Baudos už šio įstatymo pažeidimus, susijusius su maisto ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų sauga

1. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, nustačiusi šio įstatymo pažeidimus, susijusius su maisto ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų sauga, maisto tvarkymo subjektui ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintojui arba tiekėjui pritaikiusi rinkos ribojimo priemones, skiria baudas.

2. Maisto tvarkymo subjektams ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintojams arba tiekėjams, pateikusiems į rinką nesaugų maistą ar nesaugius su maistu besiliečiančius gaminius ir medžiagas, skiriama nuo 144 iki 1 448 eurų bauda.

3. Maisto tvarkymo subjektams ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintojams arba tiekėjams, pateikusiems į rinką nesaugų maistą ar nesaugius su maistu besiliečiančius gaminius ir medžiagas, už įpareigojimo nutraukti jų realizavimą nesilaikymą skiriama nuo 868 iki 4 344 eurų bauda.

4. Maisto tvarkymo subjektams ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintojams arba tiekėjams, nevykdantiems Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos reikalavimų pašalinti nesaugų maistą ar nesaugius su maistu besiliečiančius gaminius ir medžiagas iš rinkos ar jį (juos) sunaikinti, skiriama nuo 1 448 iki 5 792 eurų bauda.

5. Maisto tvarkymo subjektams ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintojams arba tiekėjams, pateikusiems į rinką nesaugų maistą ar nesaugius su maistu besiliečiančius gaminius ir medžiagas, jeigu šis (šie) pažeidimas (pažeidimai) padarė žalos vartotojo sveikatai, skiriama nuo 1 448 iki 11 584 eurų bauda.

6. Maisto tvarkymo subjektams ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintojams arba tiekėjams, pateikusiems į rinką nesaugų maistą ar nesaugius su maistu besiliečiančius gaminius ir medžiagas, jeigu šis (šie) pažeidimas (pažeidimai) sukėlė vartotojo mirtį, skiriama nuo 5 792 iki 23 169 eurų bauda.

7. Baudų taikymas neatleidžia nuo pareigos atlyginti vartotojams padarytą žalą.

12³ straipsnis. Atleidimas nuo atsakomybės ir atsakomybę lengvinančios ir sunkinančios aplinkybės

1. Maisto tvarkymo subjektas ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintojas arba tiekėjas neatsako už nesaugaus maisto ar nesaugių su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų pateikimą į rinką, jeigu jis įrodo, kad:

1) jis nesaugaus maisto ar nesaugių su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų į rinką nepateikė;

2) maistas ar su maistu besiliečiantys gaminiai ir medžiagos tapo nesaugūs (nesaugūs) vėliau dėl trečiojo asmens veiksmų netinkamai, neatsargiai gabenant ar saugant (sandėliuojant) maistą ar su maistu besiliečiančius gaminius ir medžiagas dėl kitų nuo maisto tvarkymo subjekto ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintojo arba tiekėjo valios nepriklausančių priežasčių;

3) tuo metu, kai nesaugus maistas ar nesaugūs su maistu besiliečiantys gaminiai ir medžiagos buvo pateikti į rinką, mokslo ir technikos pažanga nebuvo tokio lygio, kad būtų galima nustatyti galimą riziką;

4) vartotojas naudojo su maistu besiliečiantį (besiliečiančius) gaminį (gaminį) ir medžiagą (medžiagas), pažeisdamas vartojimo taisykles, atsargumo priemones bei saugumo reikalavimus ir dėl to jam buvo padaryta žala;

5) maisto produkto (produktų) ar su maistu besiliečiančio (besiliečiančių) gaminio (gaminų) ir medžiagos (medžiagų) pavojingas savybes nulėmė nenumatyta jėga.

2. Nustatydamas baudos dydį, Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba atsižvelgia į atsakomybę lengvinančias ir sunkinančias aplinkybes.

3. Skiriant baudą, lengvinančiomis aplinkybėmis yra laikoma tai, kad asmenys, padarę pažeidimą, jį pašalino, gera valia atlygino vartotojams padarytą žalą, ir kitos reikšmingos aplinkybės.

4. Skiriant baudą, sunkinančiomis aplinkybėmis yra laikoma tai, kad asmuo pakartotinai per vienus metus nuo ankstesnio pažeidimo padarė tos pačios rūšies pažeidimą, tęsė pažeidimą nepaisydamas Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos įpareigojimo nutraukti neteisėtus veiksmus, neatlygino ar vengė atlyginti vartotojams padarytą žalą.

12⁴ straipsnis. Baudų skyrimo terminas

Šio įstatymo 12² straipsnyje numatytas baudas Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba gali skirti ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo šio įstatymo 7 straipsnio 1, 2 ir (ar) 3 dalies reikalavimų pažeidimo nustatymo, o jeigu toks pažeidimas yra tęstinis, – nuo jo išaiškėjimo dienos. Ši nuostata netaikoma, kai nesaugiu (nesaugiais) maistu ar su maistu besiliečiančiu (besiliečiančiais) gaminiu (gaminiais) ir medžiaga (medžiagomis) pakenkiama vartotojo sveikatai ar atimama gyvybė.

12⁵ straipsnis. Šio įstatymo pažeidimų nagrinėjimo ir baudų taikymo tvarka

1. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba nagrinėja šiame įstatyme nurodytas bylas ir skiria numatytas baudas. Bylos parengiamos, nagrinėjamos ir baudos skiriamos šio įstatymo ir Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatyta tvarka.

2. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos inspektoriai dėl šio įstatymo pažeidimų surašo protokolus.

3. Apie bylos nagrinėjimą turi būti informuotas ir jame gali dalyvauti pats pažeidėjas ir (ar) jo atstovas. Pažeidėjas ir (ar) jo atstovas turi teisę susipažinti su surinkta medžiaga, duoti paaiškinimus, pateikti prašymus, teikti įrodymus, apskūsti priimamus sprendimus. Pažeidėjo ir (ar) jo atstovo, jeigu jis buvo laiku informuotas apie bylos nagrinėjimo vietą ir laiką, neatvykimas į bylos nagrinėjimą nekliudo ją nagrinėti.

4. Išnagrinėjusi bylą, Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba priima nutarimą. Nutarime nurodoma: nutarimą priėmusios institucijos pavadinimas, bylos nagrinėjimo data ir vieta, duomenys apie pažeidėją, pažeidimo aplinkybės, įrodymai, kuriais grindžiamas nutarimas, šio įstatymo straipsnis, numatantis atsakomybę už šio įstatymo pažeidimą, priimtas sprendimas, jo apskundimo terminai ir tvarka.

5. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nutarimai ir sprendimai dėl rinkos ribojimo priemonių taikymo turi būti skelbiami Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos interneto svetainėje.

12⁶ straipsnis. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nutarimų apskundimas

1. Maisto tvarkymo subjektas ar su maistu besiliečiančių gaminių ir medžiagų gamintojas ar tiekėjas Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nutarimus dėl baudų skyrimo per 20 dienų nuo nutarimo priėmimo dienos gali apskūsti Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

2. Kreipimasis į teismą nesustabdo nutarimo vykdymo, jeigu teismas nenustato kitaip.

12⁷ straipsnis. Baudų išieškojimas

1. Paskirtos baudos, numatytos šio įstatymo 12² straipsnyje, į valstybės biudžetą sumokamos ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo tos dienos, kurią šio įstatymo pažeidėjas gavo nutarimą dėl baudos paskyrimo.

2. Nesumokėtos baudos išieškomos Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.“

11 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas

Pakeisti Įstatymo priedo 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

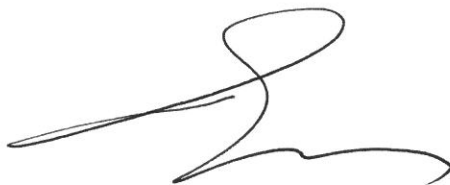
„3. 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 15 skyrius, 6 tomas, p. 463).“

12 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2015 m. liepos 1 d.
2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija iki šio įstatymo įsigaliojimo priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentė

Dalia Grybauskaitė